BENEDICTUS DE NURSIA. PS. AUGUSTINUS. PS. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. IOHANNES FISCAMNENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. PETRUS DE ROSENHEIM

Melk, Mitte 15. Jh. Seite 221r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41344
Copyright: Melk, Benediktinerstift

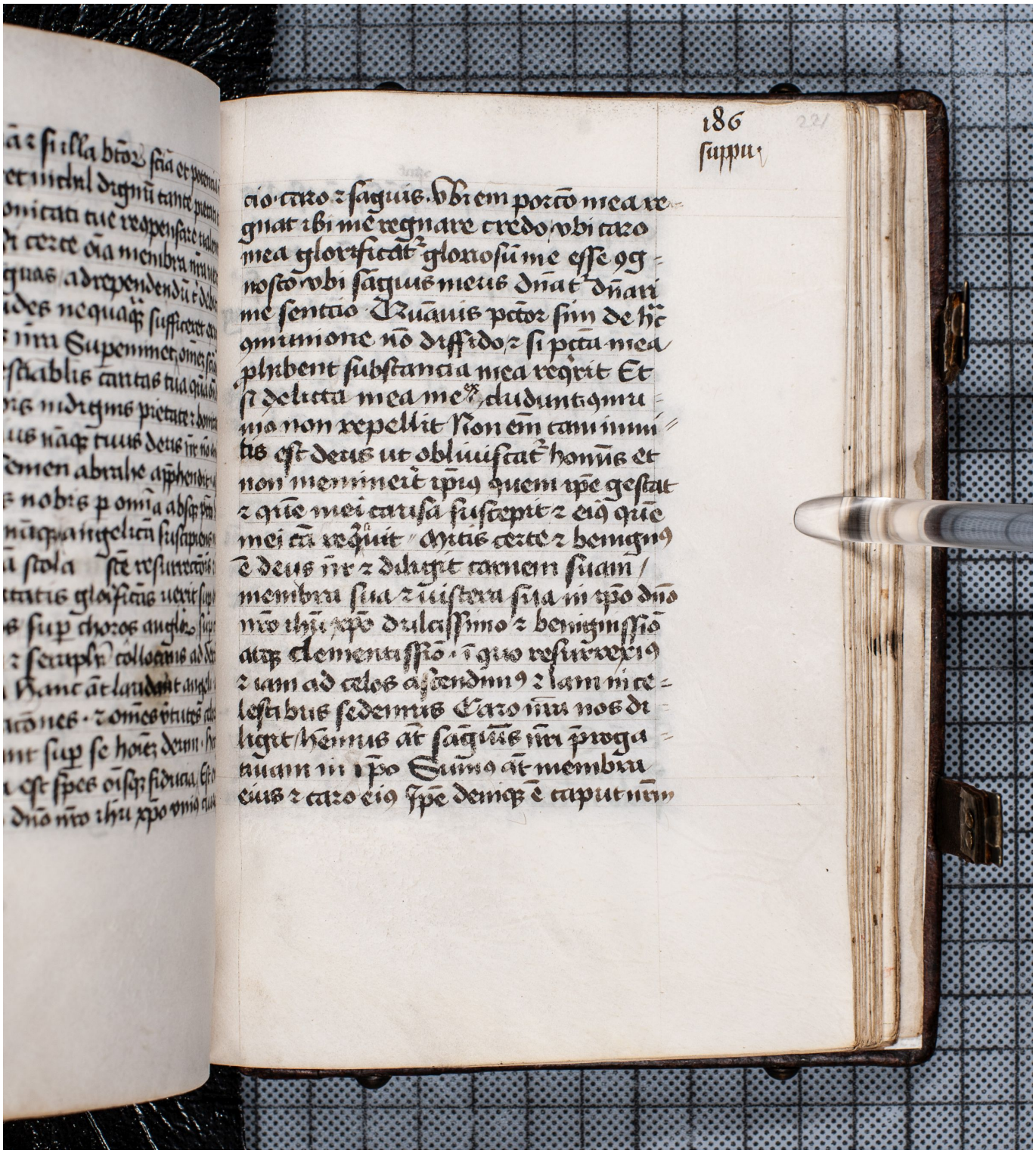

186 221

suppu

cio caro ⁊ sanguis. Vbi enim porro mea re
gnat ibi me regnare credo, vbi caro
mea glorificat glorioſu me eſſe gg
noſco vbi ſanguis meus dnat dnari
me ſentio. Quanuis peccator ſim de hac
gminione non diffido ⁊ ſi peccata mea
plurbent ſubſtantia mea regrit. Et
ſi delicta mea me excludunt tamen
mo non repellit. Non enim tam inmi
tis eſt deus ut obliuiſcat hominis et
non meminerit ipsiq quem ipse geſtat
⁊ quie mei causa ſuſcepit ⁊ eiq quie
mei cā requirit. Certe certe ⁊ benigni
e deus iir ⁊ dilexit carnem ſuam /
membra ſua ⁊ ſiniſtra ſua in ipso dno
nro ihu xpo dulciſſimo ⁊ benignissio
atq clementissio. Igitur resurrexit
⁊ iam ad celos aſcendimus ⁊ iam in ce
leſtibus ſedemus. Caro nra nos di
ligit / hominis at ſanguis nri pregu
tuam in ipso. Sumus at membra
eius ⁊ caro eius ſpe denq e caput nrm